

παράξενο τραγούδι: από τὸ στόμα του καὶ τὸ ξα-
ναλῆει.

Ἡ πομπή προχωρεῖ τώρα σὲ βήμα στρατιωτικό
κι ὁ καθένας προσπαθεῖ νὰ κανονίσῃ τὸ βήμα του μὲ
τὸ ρυθμὸ τοῦ τραγουδιοῦ.
— Ἔτσι. Ὅχι κλάψες, φωνάζει ὁ Ἀντρέας ἐνῶ ἡ
πομπή, ξανασηματοδομένη, προχωρεῖ μὲ βήμα γοργό,
ρυθμικό.

Εἶναι ὁ σημαιοφόρος, ὁ ἀρχηγός, τὴν ὥρα ἐκείνη
ποῦ τὰ σύννεφα στὸν ὄριζοντα ἀνοίγονται, κορρε-
λιάζονται κι ἀφήνουνε νὰ φαῖν ἀνάμεσα ἕνας ἥλιος
κόκκινος, φλογατός ποῦ πάει νὰ βσιλιέψῃ. Τὰ κυπα-
ρίσσια τοῦ δρόμου γέρνουνε εὐλαδικὰ τὴς κορφῆς τους
στὸ πέρασμα τῶ νεκρῶν. Σιωπευιάζει. Μακρὰ
ἀστράφτει ὁ ἀγέρας γίνεται ὑγρὸς, μυρίζει βρεγμένο
χῶμα.

— Γλήγορα ἢ βροχή ζυγώνει παιδιά, φωνάζει ὁ
Ἀντρέας.....

Δύο λάκκοι χάσκουνε λαίμαργα ὁ νεκρο-
θάφτες περνᾶνε τὰ σκοτεινὰ στὴς κάσπες ποῦ ἀφήνουνε
ἕνα ξερὸ κρότο κιθῶς τρίβονται: στὰ πλάγια τῶ
λάκκων τῆ στιγμῆ ποῦ τὴς καταβάζουνε.

— Καλὸ ταξίδι, ἀδέρφια, φωνάζει ὁ Ἀντρέας.

— Καλὸ ταξίδι, ξαναλένε ὅλοι κ' ἡ φωνὴ τους μέσα
στῆ σκοτεινὰ ἀνηχᾶει: σὺν ἕνας πένθιμος ἀντίλαλος.

Τὸ χῶμα κυλάει πάνω στὴς κάσπες σὲ γλήγορες,
γιοματὲς φουαριές. Σὲ λίγα ὑψώνονται δυὸ μικροί, μα-
λακοὶ λόφοι. Ὁ Ἀντρέας μπήχνει στὴν κορφὴ τοῦ
λόφου τὸ σπατημένο κοντάρι τῆς σημαίας, ποῦ ἔτσι
μοιάζει σὺν ἕνα μικρὸ κάστρο. Τὸ κουρέλι ποῦ ἀπό-
μεινε ἀπὸ τῆ σημαία, ἀνεμίζει ὀχρμένο ἀπὸ τὸν ἀνεμο-
λὲς καὶ κλαίει τοὺς πεθαμένους....

Μπουμπουνίζει... Μικρὰ φῶτα λάμπουνε πάνω στὰ
μνήματα ζειλὰ, σεμνὰ.

— Δρόμο παιδιά, ἀκούγεται μιὰ φωνὴ καὶ τὸ πλῆ-
θος ἀρχίζει νὰ σκορπιέται: μέσα στὰ στρατώνια βια-
στικό. Μιὰ γυναίκα μὲ μαῦρο φουστάνι σέρνει ἕνα παι-
δάκι ἀπὸ τὸ χέρι καὶ παίρνει τὸ δρόμο γιὰ τὸ σπίτι
τῆς τὸ ἔρημο, βουδῆ....

Ἀπομένει μόνος ὁ Ἀντρέας. Κοιτάζει γύρω του μὴν
τονὲ βλέπει κανένας, ἔπειτα σκύβει, κολάει τὸ μέ-
τωπό του στὸ χῶμα τὸ νετέρ, ἀκούνητος.

— Κοίταξ' ὦλῃ: τὸ χῶμα, ψιθυρίζει ἕνας νεκρο-
θάφτης ποῦ τὸν πῆρε τὸ μάτι του σκύδοντας νανάψῃ
κάποιον καντήλι.

— Σούτ! προσκυνάει τῆ γῆ. Εἶναι ἄθεος, μαλλιάρης!
ἀποκρίνεται δίπλα ἕνας τόντροφός του ἀκουμπώντας σὲ
μὴν ἄξιν, ἐπὶ γουρλώνει τὰ μάτια του μὲ φρίκη
μέσα στὸ σκοτάδι....

3.

— Μαρία, τρέξε γλήγορα νὰνοίξῃς. Ὁ ἀφέντης!
φωνάζει ἄξαφνα ἡ κυρὰ Ἐλέγκω, ποῦ ἐκπλωμένη
μέσα στὴ θαλασσὶὰ ρόμπα τῆς, πάνω στὸ διπλό, παχὺ
Ἑγγλέζικο κρεβάτι τῆς, μὲ τὴς ἀψηλές κουρτίνες,
προσπαθεῖ νὰ μαζέψῃ βιαστικά τὰ κρέατά τῆς ποῦ ξε-
χειλίζουνε καὶ νὰ σταθῇ ὄρθικα γιὰ νὰ ὑποδεχτῆ τὸ
φίλο τῆς.

Ἐνας κύριος ἀνεβαίνει τῆ σκάλα, μὲ βήμα βαρὺ,
κυριαρχικό.

— Καλῶς τὸ πουλάκι μου, ἀκούγεται τρυφερὴ ἡ
φωνὴ τῆς κυρὰ Ἐλέγκω ποῦ περιμένει: στὸ ἀπάνω
σικλοπάτι τῆς σκάλας, χαμογελώντας.

Κείνος— ὁ κύριος Λίντας—ζυγνίζει τὰ μούτρα του.

— Οὐφ, ἀνασθῶλες, σὸ εἶπα, δὲν θέλω νὰ ξανα-
κούσω αὐτὲς τὴς ἀηδιές. Καλησπέρα.

— Καλησπεροῦδix σου.

Μπαίνουνε στὴν κἀμαρὰ τῆς καὶ ρῆχνονται στὸ
μαλακὸ καναπέ ποῦ βουλιάζει, ὁ ἕνας δίπλα στὸν ἄλλον.
Ἡ κἀμαρα φωτίζεται μὲ ἠλεκτρικό παχειὲς κουρτίνες
κρέμονται στὰ παράθυρα κ' οἱ τοίχοι στολίζονται
μὲ κάδρα γυμνῶ γυναικῶν. Εἶναι ἡ ἀδυναμία τῆς
κυρὰ Ἐλέγκω νὰχῆ μπροστὰ τῆς κορμιὰ γυναικεία
γυμνὰ, σὲ διάφορες στάσεις.

— Τί ἐγίνες; ἔχω τρεῖς μέρες νὰ σὲ δῶ; ρωτᾶει ἡ
κυρὰ Ἐλέγκω μὲ παράπονο σὰ μικρὸ παιδάκι, σκυ-
φρώνοντας τὰ χοντρὰ χεῖλιά τῆς.

— Τί νὰ γίνω; τρέχω γιὰ τῆ δουλειὰ σου, ἀποκρί-
νεται κείνος ξερὰ.

— Ἐκάνες τίποτα;

(ἀκλουθεῖ)

ΕΛΕΓΕΙΕΣ

Τοῦ ἀδερφοῦ μου Νίκου

Χρόνια καταδικασμένα

Τὰ βιβλία τὰ παλιά

Φθείροντας στῆς σκόνης τὸ βασίλειο

Στῆς ξυλῆνας τους τῆς θήκης: τὰ γαλιὰ

Κάποτε μι' ἀχάινὰ ξεγλυστοράει ἀπ' τὸν ἥλιο

Καὶ τὸν ὕψιν τους ταράζει τὸν ἀνήλιο.

Ζωντανὴ στὸ νοῦ μου μένει ἀκόμη

Ἡ λαχτάρα τοῦ μυστηρίου, ποῦ γιὰ μένη

Στ' ἀκατάληπτά τους τὰ γραμμένα

Οἱ βουβοὶ παλιοὶ ἐκρύβαν ἴσως τόμοι.

Γλυκεῖα μύνη! νοσταλγῶ τὰ γόνάτα σου

Ἡ περιεργὴ ματιά μου νάκουμπήσῃ

Στὴς παραξίες εἰκόνες, ποῦ ἡ λαλιά σου

Νᾶβῃ ὅλη στοργὴ νὰ μοῦ ξηγήσῃ!

Τώρα ἡ εἰκόνα σου καὶ σένα μόνη πιὰ

Πάνου ἀπ' τὰ βιβλία τὰ παλιά,

Ὅπου φθείρονται στῆς σκόνης τὸ βασίλειο

Καὶ στῆς ξυλῆνης τους θήκης τὰ γαλιὰ

Κάποτε μι' ἀχάινὰ ξεγλυστοράει ἀπ' τὸν ἥλιο

Καὶ τὸν ὕψιν τους ταράζει τὸν ἀνήλιο!

ΤΩΝΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗΣ

Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Στὸ ἐρχόμενο φύλλο θὰ τυπώσουμε μιὰ σειρά τρα-
γουδία, ἀπὸ τὴς «Δροσοσταλίδες», τοῦ Πάνου Δ. Ταγμό-
πουλου.

— Στ' ὁμορφο δῆγμα τῆς δας Μήτσας Περωτῆ, «Σύν-
τροφοι», ποῦ τυπώθηκε στὸ περασμένο φύλλο μείναι ε με-
ρινὰ τυπογραφικὰ λάθη καὶ παρακαλοῦμε νὰ διορθωθοῦνε.
Δ. χ. σὴ σελίδα 84, στίχη 1η, ἐκεῖ ποῦ λέει «νὰ μπο-
ροῦσε νὰ κρεμάσῃ» πρέπει νὰ διορθωθεῖ: «νὰ μποροῦσε
νὰ κρατήσῃ». Στὴν ἴδια σελίδα, στίχη 2η, ἀράδα 2η, πρέ-
πει νὰ φύγῃ τὸ «καὶ σύντροφο» στὸ τέλος καὶ στὴν προ-
τελευταία γραμμὴ τῆς ἴδιας στίχης τὸ «παρακείμενη» νὰ
γίνῃ «σαρκαωμένη».

— Ὁ Ἄκης Θούλος μᾶς ἔστειλε μιὰ πλατιά κριτικὴ
μελέτη γιὰ τῆ «Ροδόπη» τοῦ Ποιῶτη. Θὰ τὴν ἀρνηθῶ-
σομε ὕστερ' ἀπὸ δυὸ φύλλα.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ίωσήφ Ραφτόπουλος. «ΖΩΗ ΚΙ Α ΑΗΗ». Βιβλίο Α'. Αθήνα 1916.

Με τὸ καινούριον λιποκέλιδο βιβλιοστάκι, ὁ νέος ποιητής, ξεφεύσοντας τὸ κάλο τῆς δημοτικῆς μουσικῆς, ποῦ τονεῖ μάγευε καὶ τὸν ἔσπερε πρωτότερον, μπαίνει τώρα σὲ δρόμους συνθετικώτερον: γιὰ τὴ φαντασία καὶ τὴ σπουδγία. Ἡ ἀγάπη στὴν τέχνη τὴν, κ' ἔχει πόνος νὰ τ' ἀφήσῃ μπροστά, τὸ ἐφλογίζου. Ξέρει τὴν ποιητικὴ σφάρα καὶ πασιζεὶ μαστορικὰ νὰ τὴ διαβαίνει. Ἡ ματιά του δὲ στέκεται σὰ σιμά, περὶ πάντα καὶ δὲν ἀναμνήστερα μὲ τὴ λαχτῶρα νὰ κλείσῃ μιὰ πελοχὴ, κατὶ δλάξερο. Τὰ συναισθήματά του ἀτιά καὶ συνειδησμένα, ὁμοῦ κολλῆς φρεσὶν ντυμένα μὲ φρονιδα κα' ὀβολοὶ καὶ διακοσμημένα μὲ ζωγραφικά καὶ μὲ παρατήρησῃ ἀξιοσημειωτῆ Βλέπει πρὸς ἕνα ἰδανικὸ ποιητικὸ ἀμυγλὸ καὶ ψάχει νὰ βρῆ τὸν ῥόμπο ποῦ θὰ τὸ πιάσῃ. Ἀξίζει, ὁ νέος ποιητής, τὴν προσοχὴ καὶ τὸν ἔπαινο.

ΒΙΒΛΙΟΜΑΙΟΣ

Μοπαζάν: «Ἐκλεξ ἐς σελίδες». Ἡ ἐκδοτικὴ ἔταιρία «Τὰ φύλλα» ἢ, σωστότερα, «Ἡ Φελληνικὴ ἔταιρία» ἐξέβαλε σὲ μικρὸ τόμο, κοκκινωδεμένο, ἔννεκα δηρήματά του (δρ. 1, 25).

Ἡ «ΓΡΑΤΣΙΦΑΛΑ» τὸ τραγουδάτο βιβλίον τοῦ Αμαρτίνου, ἀπὸ τὰ πιὸ διαλεχτά τῆς ρομαντικῆς σχολῆς, γενεὲς δλάξερες: τράφηξαν μ' αὐτὸ καὶ τὸ πῖσιψιν σάν Εὐαγγέλιον τῆς ἀγάπης. — Βγήκε στὴ λογοτεχνικὴ σειρά τῆς «ΑΓΚΥΡΑΣ». Ὁ «Πέπτος πόνος», τὸ συρρητικὸ τραγούδι τοῦ ἐπιλόγου, ἔχει μεταφραστῆ ἀπὸ τὸν Πολέμη.

Ἡ ἐκδοτικὴ ἔταιρία «ΤΑ ΕΡΓΑ» ὄντε ἀπὸ τὸν ΠΑΥΛΟ ΤΙΜΑΣΤΟΡΑ τοῦ Καλομοίρη, μᾶς ἔδωσε ἕνα ἀμνηστούργημα, καὶ ὡς ἔργο καὶ ὡς μετάφραση, τὸ δράμα «ΜΑΡΙΑ Η ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ» τοῦ Mac'erlinek, μεταφρασμένο ἀπὸ τὸ Ν. Ποριώτη, πέρα πέρα στὴ δημοτικὴ, δίχως τὴν παραμικρότερη ὑποχώρησῃ καὶ παραχώρησῃ ὄντε σὸ φιογολογιτικὸ ὄντε σὸ τυπικὸ, γιατί ὄπως ἔχει καὶ δουλεύει τὴ Δημοτικὴ ὁ Ποριώτης, ὄντε παραχώρησε ὄντε ὑποχώρησε τοῦ χρειάζονται γιὰ νὰ πορονοιάσει τέλεια ἔργασίε. Τὸ βιβλίον πωλεῖται μιὰ δραχμὴ σὸ Ἀκαδημαϊκὸ Βιβλιωλεῖο (ἰκιδιῆμας 40).

— Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Φέξη, στὴ σειρά τῆς Λογοτεχνικῆς:

τὸ βιβλίον ἴσης ἐξέβαλε διὸ ἔξοχα ἔργα τοῦ Αδγ. Στρίν-μπεργ, τὸ «ΔΑΝΕΙΣΤΗ» τραγικὴ νομοιδία σὲ μιὰ πράξῃ (δρ. 1-50 καὶ τὸς «ΣΥΝΑΔΕΦΑΦΟΥΣ» κωμωδία σὲ τέσσερες πράξεις. Καὶ τὰ δύο, καλλὸς καὶ δὲ πᾶσα τὸς Φέξη, πωλοῦνται σὸ Ἀκαδημαϊκὸ βιβλιωλεῖο (ἰκιδιῆμας 10).

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμὴ Πειραιῶς - Ἀλεξανδρείας

Μόλις ἐκ τὸν ἀγγλικῶν ναπηρείων παρεληφθῆν θαλαμηγόν «ΣΥΡΙΑ» ταχύτητας 15 μιλίων, ἀρμεθίτου πολυτελείας καὶ ἀνέσεως ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (παραλία Τροῦμπας) ἑκάστην ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὄρα 3 μ. μ. κατ' εὐθείαν δι' Ἀλεξανδρείαν.

Γραμμὴ Πειραιῶς-Θεσσαλονίκης-Καβάλλας

Γραμμὴ Πειραιῶς-Κυκλάδων

Τὸ μὲ διπλοῦς ἔλικας καὶ μνημῆς ἀρμεθίτου ταχύτητας, πολυτελείας καὶ ἀνέσεως θαλαμηγόν ἀτμόπλοιοι «ΣΠΕΡΙΑ» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (παραλία Τροῦμπας)

Ἐκάστην ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ὄρα 10.30 μ. μ. διὰ Σύρον Ἄνδρον, Κόρθιον καὶ Τήνον.

Ἐκάστην ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, ὄρα 8 μ. μ. κατ' εὐθεία διὰ Θεσσαλονίκην—Κομβάλλαν.

Καὶ περὶ τὴν πληροφορίας ἀπαιθευτέον:

Ἐν Ἀθήναις, Γραμμεὶ Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀριθ. 1 καὶ εἰς τὰ προσηγοριὰ ταξιδίων κ. κ. Θεωμὶ Κούκ καὶ Υἱοῦ, Ἀδελφῶν Γατοῦμαν καὶ Σ. Σουτιᾶδου (Πλατεία Συντάγματος) καὶ Ἰωάν Νέντια (παρὰ τὸν ἡλεκτρικῶν σταθμῶν Ὀμονοίας).

Ἐν Πειραιεῖ, Γεν. Πρακτορεῖον, ὁδὸς Φίλωνος, 41. (Ἐπιθεῖον ἁγίας Τριάδος).

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μ. Π. Σολβίγγον ὁδὸς Ἀντωνιάδου. (Ἐκ τοῦ Πρακτορεῖου)

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γενικὸς Διευθυντής ΛΕΩΝΙΔΑΣ Α. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ
ΔΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ—ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Γο μὲγα Ἑλληνικῶν ὑπερωκεάνειον

“ΙΩΑΝΝΙΝΑ,”

θέλει ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς μὲσφ Καλαμῶν-Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ νέαν Ὑόρκην τὴν 18 Ἀπριλίου

Ἐπίσης τὸ ταχύπλοον ὑπερωκεάνειον

“ΠΑΤΡΙΣ,”

θέλει ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς (μὲσφ Καλαμῶν-Πατρῶν) κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 22 Ἀπριλίου.

Δι' ἐπιθεῖον, εἰσιτήρια καὶ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον:

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πρακτορεῖον Ἑθν. Ἀτμοπλοίας ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1. Ἄρ. τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Γενικὸν Πρακτορεῖον Ἑθν. Ἀτμοπλοίας τῆς Ἑλλάδος, ὁδὸς Φίλωνος ἄρ. 41 (Ἐπιθεῖον ἁγίας Τριάδος). Ἄρ. τηλ. 127.

Οἱ θέλοντες νὰ ἀποκλιθεῖσθε θέσει: ἀνάγκη νὰ δηλοῦσθε ἐγκαιρῶς εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρίας καὶ εἰ τοῖς κατά τόπους ἀνεγνωριστέον ἀντιπροσώπους.

Ὑποστηρίζοντες τὰ Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, ὑποστηρίζετε τὴν Σημιαίν διας, μεγαλύνετε τὴν Πατριδα σας.